

הוא מסתיים בתיבת 'חשמל' שהוא סוד קשר נצח והוד במלכות. **דְּמַסְטָרָא**
דְּגְבוּרָה אֶתְקָרְיָא חֵיוֹן אִשָּׁא. וְנָהָר דְּנַפִּיק מִזֵּיעֵן
דְּלַהוֹן, יְסוּד. בְּלַהוֹ תִּלָּת אֵינוֹן מְרַכָּבָה לְתַפְאֶרֶת, אָדָם
 והנה הנצח וההוד נקראים חיות אש מצד הגבורה ומהנהר שנעשה מזיעתם [רג] יוצא היסוד
 הנקרא נהר, שכל אלו השלוש ספירות נה"י הם מרכבה אל הת"ת הנקרא אדם מאחר שהוא
 שם הוי"ה דמ"ה העולה אד"ם (רמ"ק).

מעשה מרכבה הוא במלכות הנקראת מרכבה שצריך לתקנה ולהעלותה אל ז"א
מַעֲשֵׂה מְרַכָּבָה, דָּא מַלְכוּת והנה הנה"י מתקנים את המלכות ומשום
 כך מעשה מרכבה הוא במלכות הנקראת מרכבה שצריך לתקנה ולהעלותה
 אל ז"א. **וּבִתְלָת אֱלִין, אֵיהוּ חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת** ובשלושת
 הספירות של הנה"י שנעשים חב"ד דמלכות, דהיינו שהיא עומדת באחורי נה"י דז"א והחב"ד
 שלה נעשים מהפרקים העליונים של נה"י דז"א (ריש שער רוח"ק). **וּבְגִין דָּא**
אוּקְמוּהָ מְאִירֵי מִתְנִיתִין, דְּאִין דּוֹרְשִׁין בְּמַעֲשֵׂה מְרַכָּבָה
בִּיחִיד, אֱלָא אִם כֵּן הוּא חָכָם וּמְבִין מִדְּעֵתוֹ ומשום כך ביארו
 בעלי המשנה ואמרו שלא דורשים במעשה מרכבה אלא ביחיד אלא אם הוא חכם ומבין

אור הרשב"י

[רג] כדאיתא בחגיגה דף יג עמוד ב' נהר דינור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפין ישמשונה ורבו רבבן קדמוהי יקומו. מהיכן נפיק - מזיעתן של חיות. ולהיכן שפיק? - יחול.

הלימוד היומי

מדעתו, [רד] דהיינו שאין סוד תיקון המלכות הנקראת מעשה מרכבה נשלם אלא ע"י הנה"י דז"א שבהם הוא החב"ד דמלכות ומשום כך הוא צריך להיות 'חכם' בחכמה 'ומבין' בבינה
'מדעתו' בדעת (רמ"ק).

אור הרשב"י

דף י"ד ע"ב) עלית הפרדס אשר הוא היצירה הנקרא עולם מטמרון, וגם לזה היו שמושים ידועים לפתוח השערים שיש מן העולם השפל והעשיה והיצירה ולייחד היחודים והתפלות הנאותים כפי עולם היצירה בעשר ספירות שבה.

וזהו סוד שמוש פרקי היכלות שנשתמשו בו רבי נחוניא ורבי עקיבא ורבי ישמעאל ואנשי כנסת הגדולה, ואחר כך נשתכחו גם דרכי השמושים ההם. ועוד אחרת כי נאבד טהרת אפר פרה בזמן האמוראים עד זמן אבוי ורבא כנזכר בתלמוד (חגיגה דף כ"ה) ולכן לא נשתמשו מאז ואילך בעלית הפרדס. ומאז ואילך נשתמשו בשמושי עולם העשיה לבדה, ולהיותו עולם השפל מכולם וגם כי המלאכים שבה מיעוטן טוב ורובן רע, ולא עוד אלא שהטוב והרע מתדבקים יחד מאד, לכן אין בו השגה כלל, כי אי אפשר להשיג טוב לבדו ולכן מעורבת ההשגה בטוב ורע, אמת ושקר. וזהו סוד ענין קבלה מעשית. ולכן אסור להשתמש בה, כי בהכרח יתדבק גם ברע המתדבק בטוב, וחושב לטהר נפשו ומטנפה בסבת הרע ההוא, וגם אפילו שייגי, הוא אמת בתערובת שקר, ובפרט כי אין אפר פרה מצויה וטומאת הקליפות מתדבקות באדם המתקרב להשיג על ידי קבלה מעשית,

[רד] וכדאיתא בחגיגה דף יא עמוד ב' אין דורשין בעריות בשלשה, ולא במעשה בראשית בשנים, ולא במרכבה ביחיד, אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו.

והנה ביאור מעשה בראשית ביאר ר"ת בתוספות ד"ה אין דורשין, במעשה בראשית – שהוא שם מ"ב אותיות היוצא מבראשית ומפסוק של אחריו.

וביאור מעשה מרכבה ביארו המפרשים שהוא סוד עלית נשמה אל העולמות העליונים שעליו שואל הקב"ה את האדם לאחר פטירתו צפית במרכבה כסא כבודי האיך עומד וכו' ובדבר זה אין דורשים אלא ליחיד חכם ומבין מדעתו.

ובענין זה איתא בשערי קדושה – חלק ג' שער ו' וז"ל: ושאר הנביאים היו רואים באצילות על ידי התלבשות גמור באורות הבריאה. ואחר החרבן היה יחזקאל, והתנבא מן האצילות אחר התלבשו בבריאה והבריאה ביצירה התלבשות גמור, ומאז ואילך אין עוד אור אצילות ובריאה נגלין כלל. ואל זה כיונו רבותינו ז"ל (סוטה דף מ"ח סנהדרין דף ס"א) כי אחר חגי זכריה ומלאכי, פסקה נבואה לגמרי ונשתיר רוח הקדש והוא המשך אורות היצירה עצמם לבדם ומשם ולמטה, וזהו הנקרא בתלמוד (חגיגה

הלימוד היומי

מרכבה למטה מז"א מרכבת המלאך מטטרו"ן ששם סוד הפרדס

וְאֵת מִרְכָּבָה לְתִתָּא מְזַעֵיר אַנְפִּין, דְּאִיהוּ מְט"טָרוֹן.

אָדָם הַקָּטָן והנה זאת המרכבה הוא של המלכות שבעולם האצילות,

אמנם יש מרכבה למטה מז"א, שהוא במחצב המלאכים שהוא מרכבת המלאך מטטרו"ן

שבעולם היצירה שהוא נקרא אדם קטן כנגד ז"א שבסוד יצירה שהוא נקרא אדם גדול,

מאחר שהוא סוד שם מ"ה כמנין אד"ם. **דְּבִמְרָכָבָה דִּילִיָּה דְּאִיהוּ**

פְּרִדָּם, רְדִיפִי מִיָּא דְּאוֹרִיָּתָא, דְּנִפְיָק מִגּוֹ פְּרִדָּם

דִּילִיָּה, לְתִלְתָּ מְאָרְבַּע ובמרכבה שלו הוא סוד הפרדס שהם היכלות היצירה

הנקראים פרדס, והם רודפים ורצים במהירות כמו המים של התורה שהם יוצאים מתוך

הפרדס שלו והם פגעו ודחו את אלו השלושה חכמים מתוך הארבעה, **דְּאִתְמֹר**

עֲלִיָּהוּ, אַרְבַּעָה נִכְנְסוּ לְפְרִדָּם שעליהם נאמר ארבעה נכנסו

לפרדס[רה].

אור הרשב"י

נפשם, וגדולה מזו כי כל דרכי ההשבעות האלו העלימים הראשונים ואין אנו בקיאים היטב בדרכיהן וראוי להתרחק מהם בתכלית עכ"ל.

ושם נתבאר עוד באורך באופני ההשגה ובדרכי ההשגה שיש בדורנו עי"ש, ואכתי הדברים צריכים תלמוד מפי ספרים ומפי סופרים ולא יהרום לעלות אל ההר כאשר ישאנו הרוח.

[רה] כדאיתא בחגיגה דף יד עמוד ב' תנו רבנן: ארבעה נכנסו בפרדס, ואלו הן: בן

ולבן שומר נפשו ירחק מהם, כי מלבד שמטמא נפשו יענש בנהיגם, ואף גם בעולם הזה קבלה בידינו כי יעני או הוא או זרעו, או יחלה בחולאים הוא או זרעו, או ישתמד הוא או זרעו.

וקח ראייה מרבי יוסף דילא ריינה ורבי שלמה מולכו שנשתמשו בקבלה מעשית ונאבדו מן העולם, וכל זה לסבה הנזכרת כי אין טוב בלתי רע, ולא עוד אלא שמכריחים אותן בעל כרחן על ידי השבעות, ואז מפתים אותן ומטין אותן לדרכים לא טובים עד שמאבדים

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אור הרשב"י

באחר שקצץ בנטיעות של פרדס הזה ועיין בכל דברים אלו בע"י באורך בשם הגאון רבינו האי ע"ש.

ובספר ישן מצאתי וז"ל נכנסו לפרדס החכמה והיא חכמת אלהות בן עזאי הציץ ומת מתוך שדבקה נפשו באהבה רבה דבקות אמתי בדברים עליונים שהם יסודה והציץ באור הזהיר נתפרדה מן הגוף ונתפשטה מכל מקרי הגוף באותה שעה ראתה מנוחה כי טוב ולא שבה עוד למקומה וזו מעלה גדולה ע"כ נאמר יקר בעיני ה' גוי ולא כדברי המפרשים שראה שכינה ומת שנאמר כי לא יראני האדם וחי דאם כן עשיתם בן עזאי גדול ממשה רבינו עליו השלום. בן זומא הציץ ונפגע שלא היה שלם במעלות וביישוב הדעת כבן עזאי ומתוך שהציץ גם הוא באור בהיר יותר ממה שהיתה דעתו סובלת נתבלבלו אצלו הדברים ונטרפה דעתו כאדם נפגע שאינו משיג הדברים על בורייין וזהו פן תשבענו והקאתו, ואלישע אחר השיג שזכויות ישראל הם ביד (מטטרו"ן) וחשב שהם ב' רשויות ולכך נקרא מקצץ בנטיעות שקיצץ הדברים המיוחדים והפרידן זה מזה ואמר שהם ב' רשויות וזהו בכלל עובד אלהים אחרים שע"כ נקרא אחר והיודע סוד אלהים אחרים יודע זה על בוריו ומה שאמר דאפקוהו למטטרו"ן ומחיוהו שיתין פולסין דנורא כך הראו לו לאחר לפי מחשבתו הבערת כדי להודיעו שאין שם אלא רשות א' בלבד וי"ל עוד מחיוהו ס' פולסין דנורא שנתוסף כח האש

הלימוד היומי

עזאי, ובן זומא, אחר, ורבי עקיבא. אמר להם רבי עקיבא: כשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור אל תאמרו מים מים! משום שנאמר דובר שקרים לא יכון לנגד עיניו. בן עזאי הציץ ומת, עליו הכתוב אומר יקר בעיני ה' המותה לחסידיו. בן זומא הציץ ונפגע, ועליו הכתוב אומר דבש מצאת אכל דרך פן תשבענו והקאתו. אחר קיצץ בנטיעות. רבי עקיבא יצא בשלום וכו'.

אחר קיצץ בנטיעות, עליו הכתוב אומר אל תתן את פיך לחטיא את בשרך. מאי היא? הוא מיטטרו"ן דאיתיהבא ליה רשותא למיתב למיתב זכוותא דישראל, אמר: נמירא דלמעלה לא הוי לא ישיבה ולא תחרות ולא עורף ולא עיפוי, שמא חס ושלום שתי רשויות הן. אפקוהו למיטטרו"ן ומחיוהו שיתין פולסי דנורא. אמרו ליה: מאי טעמא כי חזיתיה לא קמת מקמיה? איתיהבא ליה רשותא למימחק זכוותא דאחר, יצתה בת קול ואמרה שובו בנים שובכים – חוץ מאחר, אמר: הואיל ואיטריד ההוא גברא מההוא עלמא ליפוק ליתתני בהאי עלמא. נפק אחר לתרבות רעה. נפק אשכח זונה, תבעה. אמרה ליה: ולאן אלישע בן אבויה את? – עקר פוגלא ממישרא בשבת ויהב לה. אמרה: אחר הוא.

וביאר המהרש"א חידושי אנדות פרדס כו'. עיין פרש"י ותוס' ופי' בערוך כינהו פרדס מענין ג"ע שהיא גנוזה לצדיקים כך אותו מקום הוא בערבות שהנשמות של צדיקים צרורות בו ע"כ גם כתבו שעל שם זה קאמר